

॥ ३९ ॥ ४० ॥ गवां दिवत् आहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रदेयमित्यर्थः व्यवहारिणः कारुण्यप्रभृतयः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति आश्र ० नै ० भारतभा ० पंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ॥५॥
मंडलानि अरिर्विचमित्यादीनि उदासीनादन्योमध्यमोद्वयोरपि दृष्टाकांक्षी ॥ १॥ चतुर्णां शत्रुपक्षे जातानां शत्रुः शत्रुमित्रं उभयोर्जायार्थी पराजयार्थी चेति ॥ २॥ यथेच्छकंपरैर्भेद्यत्वमभेद्यत्वं च भवति तस्माद्
बह्विस्तुष्टेयं यथाभेदो न भवेदिति ॥ ३॥ द्वादश चत्वारः शत्रुजाताः षट् आततायिनः मित्रं अमित्रमित्रं चेति षष्टिर्गुणाः कृष्यादीन्यष्टौ संधानकर्माणि बालादयो विंशतिरसंधेयाः नास्तिक्यादयश्चतुर्दशदोषाः

कारयेथाश्च कर्माणि युक्तायुक्तैरधिष्ठितैः ॥ सेनाप्रणेता च भवेत्तवता तद्वद्वतः ॥ ३९ ॥ शूरः क्लेशसहश्चैव हितो भक्तश्च पूरुषः ॥ सर्वजनपदाश्चैव तव कर्माणि पां
डव ॥ ४० ॥ गोवद्रास भवच्चैव कुयुयैव्यवहारिणः ॥ स्वरंधं परंधं च स्वेषु चैव परेषु च ॥ ४१ ॥ उपलक्षयितव्यं ते नित्यमेव युधिष्ठिर ॥ देशजाश्चैव पुरुषाविक्रान्ताः
स्वेषु कर्मसु ॥ ४२ ॥ यात्राभिरनुरूपाभिरनुग्राह्याहितास्त्वया ॥ गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषा वै जनाधिप ॥ अविचार्याश्च ते ते स्युरचला इव नित्यशः ॥ ४३ ॥
इति श्री महाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप ० धृतराष्ट्रपदेशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५॥ ॥५॥ धृतराष्ट्र उवाच मंडलानि च बुद्ध्यथाः परेषामात्म
नस्तथा ॥ उदासीनगणानां च मध्यस्थानां च भारत ॥ १॥ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनां ॥ मित्रं चामित्रमित्रं च बोद्धव्यं ते रिकर्शन ॥ २॥ तथा मा
त्या जनपदादुर्गाणि विविधानि च ॥ बलानि च कुरुश्रेष्ठ भवत्येषां यथेच्छकं ॥ ३॥ ते च द्वादशकौ ते यराज्ञावै विषयात्मकाः ॥ मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादश
च प्रभो ॥ ४॥ एतन्मंडलमित्याहुराचार्यानीतिकोविदाः ॥ अत्र षाड्गुण्यमायत्तं युधिष्ठिरनिबोधत ॥ ५॥ वद्विषयौ च विज्ञेयौ स्थानं च कुरुसत्तम ॥ द्विसप्त
त्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यजागुणाः ॥ ६॥ यदा स्वपक्षो बलवान् परपक्षस्तथा बलः ॥ विगृह्य शत्रून् कौंतेय जयः क्षितिपतिस्तदा ॥ ७॥ यदा परे च बलिनः स्वपक्षश्चै
व दुर्बलः ॥ सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परैः संधिसमाश्रयेत् ॥ ८॥ द्रव्याणां संचयश्चैव कर्तव्यः सुमहांस्तथा ॥ यदा समर्थो यानाय न चिरेणैव भारत ॥ ९॥ तदा सर्ववि
धं यस्यास्थानेन स विचारयेत् ॥ भूमिरल्पफलादेया विपरीतस्य भारत ॥ १०॥ हिरण्यं कुप्यभूयिष्ठं मित्रं क्षीणमथो बलं ॥ विपरीतान्निगृह्णीयात्स्वयं संधिविशार
दः ॥ ११॥ संध्यर्थं राजपुत्रं बालिष्ठं स्यात्भरतर्षभ ॥ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्यां चिदापदि ॥ १२॥ तस्याः प्रमोक्षेयत्वं च कुर्याः सोपायं मंत्रवित् ॥ प्रकृतीनां च
राजैर्द्राजादीनां विभावयेत् ॥ १३॥

मंत्रादीन्यष्टादशतीर्थानीति एतेषु केचित् हानार्थं ज्ञातव्याः केचिदुपादानार्थं ॥ ४॥ षाड्गुण्यादयः प्रागेव व्याख्याताः ॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ संध्य
र्थमिति सार्धः यः संधिकरोति तस्य पुत्रं स्व निकटे स्थापयेदित्यर्थः तदकरणे महत्यापदायाति कदाचित् स्यामप्यगतायां अमोक्षेतत्परिहारे यलोपिकर्तव्यः ॥ १२॥ दीनान् अथ बधिरादीन् विभावयेत्पूजयेत् ॥ १३॥